

Via een ommelandse reis arriveerde ik tegen tweeën bij het crematorium 'Schoterhof', waar wij afscheid namen van onze oud-voorzitter Herman Andringa. De woorden (vanaf 'Diepe zucht ...') heb ik daar niet uit kunnen spreken, er bleken veel sprekers, maar ik heb toegezegd om die toespraak op onze website te laten plaatsen. Beginnend met de foto hiernaast, waar ik een door Herman gemaakte halsketting draag, haak ik de laatste steken voor mijn persoonlijk kleurrijk 'bloemensliertje' voor bij de kist. Ik begon er vanmorgen mee in de trein, met rood garen 81 losse steken, Herman zijn leeftijd; haakte in elke vaste steek met oranje steeds vier stokjes (Herman was de vierde zoon...) al mijmerend verder in de bus op weg naar mijn geboortedorp Oosterbierum en heb het bij mijn jarige schoonzus af kunnen maken met op elk stokje een paarse vaste steek. Later heb ik die gehaakte / gedraaide 'halsketting' aan Hiltje aangeboden; ik had het na mijn toespraak namens

de Andringa Stichting op of bij de kist willen deponeren, maar dat is niet gebeurd. In de bus had ik mij reeds voorgenomen om onderstaande woorden niet ter plekke uit te spreken, maar een korte samenvatting. Het was een heel waardevol afscheid, ingetogen, kleurrijk, vanuit een bomvolle zaal. De leiding was in handen van Herman zijn dochter Ilka; Herman zijn vrouw Hiltje heeft haar verhaal naar voren kunnen brengen, Herman zijn oudste broer Jan en aan het eind eveneens Herman zijn zoon Mirko met kleindochter Kaysha, afgewisseld met prachtige muziekfragmenten. Heel veel foto's over Herman zijn leven met familie en vrienden, werden getoond op het scherm. Op het podium de witte kist omringd door bloemen, meegenomen door alle aanwezigen, zie foto. Sfeervol brandende kaarsjes, Herman zijn trekzak, sportschoenen, diverse hoedjes, veel strapadsels van zijn hand en kleurrijke boeketten, waarbij die namens de Andringa Stichting.

Diepe zucht ..., er valt zoveel te vertellen over Herman Andringa; sinds zaterdag, toen zijn overlijdensbericht bij mij door de brievenbus viel, denk ik bijna constant aan hem. Bij het openen van de envelop dacht ik opeens aan ons aller Herman en ja, een indringende blik straalt mij tegemoet... Open ogen kijken me aan, grijze kop, doorleefd, lachrimpels, helemaal niet droevig, prachtig, rood, oranje naast hem en een strapadssel met memo op de blauwe achterzijde...

Lieve Hiltje, Ilka, Mirko, lieve familie en de vele vrienden van Herman, deze woorden spreek ik niet alleen uit als vertegenwoordiger van de Andringa Stichting, maar soms ook persoonlijk

In 1982 ontmoette ik Herman voor het eerst op onze tweede Andringa familiedag in de Tropenfauna te Heerenveen; jij was toen ook mee, zijn dochter Ilka ! Jullie familiegroep noemden wij eerst het Taekle Rinties folk; enkele jaren later kregen jullie familiecode NB en Herman dus NB22114. Herman komt als vierde zoon uit het grote gezin van Dirk en Ali Andringa – Kossen; al hun 12 kinderen, 9 jongens en 3 meisjes, werden te Heemskerk geboren. Ronald, wat ben ik blij dat jij de negende zoon bleef, jij kreeg familiecode NB22119; was er destijds een tiende zoon gekomen, dan had die jongen ons (door genealoog Ype Brouwers aangeleverde) codesysteem. helemaal in de war gebracht.

In 1988 bij de vierde Andringa familiedag in de Open Hof te Leeuwarden, was Herman voor de tweede keer present, toen samen met Hiltje. Aan het eind van die dag melde hij zich spontaan aan voor een bestuursfunctie en hij bleef in ons AS bestuur tot zijn afscheid in 2016. Elk schrikkeljaar organiseren wij, indien mogelijk, een Andringa Familiedag, sinds 1988 was Herman er met Hiltje elke keer bij; zijn familie is daar altijd zeer goed vertegenwoordigd!

Samen met Herman, eerst als alg. adjunct, toen een poosje als secretaris, daarna sinds 1997 voorzitter (af en toe een tijdlang ad-interim), werden wij als AS bestuur vooral geïnspireerd door zijn creatieve ideeën en onuitputtelijke mogelijkheden. Denk maar aan enkele locaties voor de volgende familiedagen: De Koperen Tuin te Leeuwarden (1996 en 2012), het Karmelklooster te Drachten (2000), Kameleondorp Terhorne (2004), het openluchtmuseum Enkhuizen (2008) en eveneens Lokaal 55 en galerie Bas te Sneek (2016).

Herman hield van schrijven, dat weten jullie allen ongetwijfeld. Verhalen, gedachten verwoordend in gedichtjes en hij tekende ter ontspanning 'Strapadsels' op zijn laptop nadat zijn ziekte van Kahler was geconstateerd. In 2012 verscheen dankzij burens, vrienden en familieleden een boek met ruim 100 strapadsels, eentje staat al op de website bij een kort in memoriam, getiteld 'Carnavalvierder'... Wat heeft Herman als mederedacteur en columnist enorm veel voor Andringa Staach Nijs (ons familiekrantje in Nederland) en ASNE (de Engelse editie) betekend! Vanaf zijn eerste redactioneel in ASN15 (1988) t/m zijn laatste column in ASN73 (2021), ze blijven boeien! Zijn vierjaarlijkse verslagen in onze Familiedag programmaboekjes heb ik weer bestudeerd; een bron van inspiratie en door die verhalen hoef ik nu niet alle ASN nummers door te bladeren...

Dag Andringa
 Andringa ?
 Ja, Andringa
 Zo... ?
 Ja, Zo
 Hoerzo Andringa?
 Nou, je heet
 toch Andringa ?
 Andringa, zo heet
 ik, Andringa
 Andringa .. dag
 Ja, dag
 Andringa .
 dat zei ik toch ...

Ype Brouwers was vanaf 1981 de grondlegger van ons Andringa onderzoek en vooral boek 1 (1985), samen met een zeer actief bestuur o.l.v. voorz. Sjoerd (ZG). Sjoerd nam de coördinatie van een Engelse editie op zich (1988). Tsjerk (ZG), onze voorzitter van 1988 tot 1997 en Herman namen het initiatief tot Andringa boek 2, een zg. kijkatlas met foto's en veel meer info (1996) en tot een Andringa kunstkalender (2004). Herman zorgde samen met Bart vd Kolk en het ASB in 2012 voor een A. website. Het redactieteam Ype Brouwers en de Andringa's Herman, Piter en Tsjikke zorgden samen met velen voor publicatie van Andringa boek deel 3 in 2016.

Het was niet altijd pais en vree, soms waren er ook heftige discussies, maar toch kunnen wij als Andringa Stichting terugkijken op een onvergetelijke tijd samen met Herman Andringa. Een bruggenbouwer, een optimist, een zeer boeiende persoonlijkheid, 'workaholic' (bij z'n rapport vroeger kreeg hij op vlijt een 8 en voor gedrag een 4...), een doorzetter, ach, er zijn vandaag vast veel meer superlatieven genoemd m.b.t. Herman. Tot slot een uit ASN16 (met blauw kaft, net zoals ASN17, daarvoor wit en daarna altijd rood gekleurd

omslag) een zelfgeschreven gedichtje door Herman. Tige tank (& tút, Tsjikke) en natuurlijk namens het hele ASB, ASW en allen die Herman hebben meegemaakt, heel veel dank!